

primus hæc * ad Sapaudum Arelatensem scribebat: [Maiores nostros, operante Dei misericordia, cupientes inhærere vestigiis, & eorum actus diuino examine in omnibus imitari: Charitati tuæ per vniuersam Galliam sanctæ sedis Apostolicæ, cui diuina gratia præsidemus, vices iniungimus.]

Idem de Hispania non minus facile probabitur, cum & in ea Romani Pontifices Vicarios habuerint, vt ex eorum patet Epistolis. Simplicius hæc ad Zenonem Hispalensem Episcopum^b scribebat: [Talibus idcirco gloriantes iudiciis, congruum duximus Vicaria sedis nostræ te autoritate fulciri: cuius vigore munitus, Apostolicæ institutionis decreta, vel sanctorum terminos Patrum nullatenus transcendendi permittas.] Penè similia scribit Hormisdas Pontifex ad Ioannem Tarraconensem his^c verbis: [Et quia per insinuationem dilectionis tuæ, huius est nobis viæ patefacta prouidentia, remuneramus sollicitudinem tuam, & seruatis priuilegiis Metropolitanorum, vices vobis Apostolicæ sedis eatenus delegamus, vt inspectis istis, siue ea quæ ad Canones pertinent, siue ea quæ à nobis sunt nuper mandata, feruentur.]

De magna Britannia haud vlla dubitatio esse potest, cum ex venerabili Beda,^d Palladius ad Scotos in Christum credentes, à Pontifice Romanæ Ecclesiæ Cælestino, primus missus sit Episcopus. Et ex eodem, [Gregorius vir, vt ipse inquit, doctrina & actione præcipuus, pontificatum Romanæ & Apostolicæ sedis sortitus, diuinoque admonitus instinctu, aduentus verò Anglorum in Britanniam anno circiter centesimo quinquagesimo, miserit seruum Dei Augustinum, & alios plures cum eo Monachos timentes Dominum, prædicare verbum Dei genti Anglorum.]

Quantum ad Africam spectat, quis non parem Romanæ sedis auctoritatem in illius Episcopos non agnosceret, si Diuum Augustinum in epistolis scribentem audierit, apud Africanos consuetudinem inualuisse, vt singularum prouinciarum, etiam præconsularis, Synodi in causis alicuius momenti ad Romanam sedem scriberent, ab ea, vel ordinem quem sequi deberent, vel decretorum quæ fecerant confirmationem, petentes? Huius verba sunt: [Hæc ad sanctitatem tuam de Concilio Numidiæ scripta direximus, imitantes Carthaginensis prouinciæ Coepiscopos nostros, quos ad sedem Apostolicam, quam beatus illustras, hac causa scripsisse comperimus.] Nec mirum sane, cum disertissimis verbis apud Romanam Ecclesiam semper viguisse principatum asserat toto orbe illustris fide & doctrina magnus ille Doctor scribens contra Donatistarum pertinaciam.^e [Erat, inquit, Carthago transmarinis vicina regionibus, & fama celeberrima nobilis: vnde non mediocris vtique auctoritatis habebat Episcopum, qui posset non curare conspirantem multitudinem inimicorum, cum se videret & Romanæ Ecclesiæ, in qua semper Apostolicæ Cathedræ viguit principatus, & cæteris terris, vnde Euangelium ad ipsam Africam venit, per communicatorias literas esse coniunctum.]

* De Illyrico solo non diximus: sed quis apud illud similem potestatem Romanum pontificem habuisse non credet, si hæc narrantem^h Socratem audierit? [Perigenes Ecclesiæ Patrensis designatus fuit Episcopus, quem, vbi

a Pelag. i. ep. ad Sap. Arel.

XI.
HISPANIA EX ROMANO PATRIARCHATV.
b Simp. ep. ad Zen. Hisp.

c Hormisdas ep. 24. ad Io. Tarrac.

XII.
MAGNA BRITANNIA EX ROMANO PATRIARCHATV.
d Beda lib. 1. cap. 13. hist. Anglic.
e Idem cod. 1. c. 23.

XIII.
AFRICA EX ROMANO PATRIARCHATV.

f August. epist. 92. ad Innoc.

g August. epist. 162. contra Donatistarum pertinaciam.

XIV.
ILLYRICVM EX ROMANO PATRIARCHATV.
h Socr. hist. Eccles. 1. 7 c. 35.
i Perigenes ex Patrensis designatus fuit Episcopus, quem, vbi

*Patriarchæ Romani Jurisdictio absoluta in vniuersum
illyricum multis epistolarum documentis probatur in
Concilio Romano Bonifatij Papæ II.*